

neink szerint bánik velünk. Odafut hozzánk, megcsókolgat, könnyörülő szeretetével magához ölel, megbocsát és fiúvá fogad. Mert a mennyei Atya szeretete

5. Fiúvá fogadó szeretet.

A fiú szívében az őszinte töredelmet éppen az mutatja, hogy nem tart igényt a fiúságra. Ő eljátszotta azt: "Nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hívattassam!" Elég, ha béres lehetek az atyai házban. - S minderre mi az atya válasza? "Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére, és sarút a lábaira!" A fiú nem tud mást hozni, mint rongyait és vétke becsületes bevallását. "Az atya mégis szeretettel és gyöngédséggel veszi őt körül. A piszkos rongyok helyett a "legszebb ruhát" kapja meg. Isten a bűnöst a megigazulás drága köntösébe öltözteti, melyet Krisztus szerzett számunkra. Az újjára húzott gyűrű tulajdonképpen pecsét gyűrű, mely minden szabad embert megillet, ellentétben a rabszolgákkal...A lábakra húzott sarú azt a szilárdságot és bizonyosságot jelzi, amivel felléphetünk." /Eichhorn/ S tegyük hozzá: azt a készséget, amivel fel kell sarúznunk magunkat a békeesség evangéliumának hirdetésére; az Atya megbocsátó, fiúvá fogadó szeretetének a hirdetésére.

Jézus Krisztusban minket fiúvá fogadott az Atya. Ezért valljuk Pál apostollal együtt boldogan: „A fiúságnak Lélekét kaptuk, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám. Ez a Lélek bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.” /Rm 8,15-16/

6. Személyválogatás nélküli szeretet.

Mindeddig (csak az atyának) a kisebbik fiú iránti szeretetét vizsgáltuk. Nem lenne teljes az atya szeretetéről szóló bizonyágtétel, ha nem mutatnák oda a nagyobbik fiú irán-